

РЕШЕНИЕ

№ 8763

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10115** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба от З. М. М. чрез адв. К. М. срещу Решение от 14.07.2025 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 6 състав, по НАХД № 2197/2025 г. по описа на съда, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 8280039 от 22.09.2023 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение на СРС е неправилно, немотивирано, издадено при нарушение на процесуалните правила и пропуски, както и че наказанието е явно несправедливо. Посочено е, че е налице снимков материал, от който не се установява номера на МПС-то на санкционираното лице. Моли се решението да бъде отменено.

В касационното производство касаторът, редовно призован, се представлява от адв. М..

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован, не се представлява в с.з. От юрк. П. са постъпили писмени бележки, в които оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, ХХVIII касационен състав, като взе предвид наведените

касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: На 22.09.2023г., в 12,02 часа, З. М. М. управлявала лек автомобил „Ф. Т.“ с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по Околовръстен път 260, магазин „Х.“, с посока на движение от ул. ”С. шосе” към [улица], като автомобилът се движил със скорост от 70 км/ч - над разрешената скорост от 50 км/ч. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство САМ S1 № 11743ее. За установеното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш Серия К № 8280039.

Районният съд приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, от ЗДвП, като установеното нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП въвежда максималните скорости, с които може да се движи МПС от съответната категория в населено място, като на водачите е забранено да използват висока скорост на движение.

От съдържанието на процесния електронен фиш се установява, че същият е издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който урежда конкретни стойности на ограничение на скоростта в населено място, извън населено място, при движение по автомагистрала и скоростен път. В ЕФ е отбелязано и конкретното законоустановено ограничение на скоростта – 50 км/ч, което съответства на това за населено място, съответстващо и на описаното местоизвършване на нарушението в [населено място]. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС САМ S1 № 11743ее, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Съгласно Протокол от проверка № 059 - СГ - ИСИС/11.05.2023 г. на Български институт по метрология – Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ процесното автоматизирано средство „АТСС АРН САМ S1“ № 11743ее, е преминало последваща периодична проверка за техническата годност, при която е установено съответствие с одобрения вид.

Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство. Противно на възраженията на касатора, на приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Снимката съдържа данни за измерената скорост, локация, дата и час на записа и вида на АТСС.

От касатора не са ангажирани допълнителни доказателства, поради което фактическите констатации в издадения електронен фиш не са оборени по никакъв начин.

Превишението на въведената максимално допустима скорост на движение в населено място се санкционира на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП в зависимост от това, с колко е превишена

максимално разрешената скорост. В конкретния случай безспорно е установено, че касаторът е управлявал МПС със скорост 70 км/ч., което попада в хипотезата на т. 2 - за превишаване за превишаване от 11 до 20 км/ч. – нарушението се наказва с глоба 50 лв.

С оглед изложеното решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГП, вр. с чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 40 евро за производството пред касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.07.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, по НАХД № 2197/2025 г.

ОСЪЖДА З. М. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 40 (четиридесет евро), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.